



ישראל ואמריקה: מי משרת את מי באיראן?

מי מכשעו כשעו?

כלומר: ישראל היא היכולה להגיד לחילין האמריקאי מה לנגן.

תופעה זו של שליטת ישראל בארצות-הברית ידועה היטב בכירות העולם, והיא מטבע העובר לסוחר.

ישראל מוכרת השפעה בודשינגטון. מדינות רבות בעולם מחפשות את ידידות ישראל, לא מפני שהן נתקפו באהבת-ישראל שאינה ניתנת לכיבוש, אלא מפני שהן רוצות להיעזר בשדרולה היהודית הכליכולה בקונגרס. מדינות אפריקאיות חידשו את יחסיהן עם ישראל בגלל סיבה זו.

גם גישושי ברית-המועצות ובנותיה לקראת חידוש היחסים עם ישראל באו (לשחות חלקית) מתוך מגמה זו.

מוסקוה מסתחת סירובניקים בנתיחה-כלא שלה, ואחר-כך משחררת אותם בשעות-יכושר, כדי לרכוש אהדה ברעת-הקהל האמריקאית, לא הישראלית.

יתכן ששונא-ישראל מאמינים בכוחה של ישראל בארצות-הברית אף יותר מישארל עצמה. מי שגדל על הפרוטוקולים של ז'קני-ציון, ומי שמאמין כי היהודים שולטים בעולם, מתייחס אל התופעה הזו כאל דבר מובן-מאליו.

יתכן שבאחד הימים יימאס ל-97% מן האמריקאים לחיות במצב שבו יש ל-3% האחרים השפעה כה עצומה על מדיניות ארצם. יתכן כי המצב כולו הרהי-אסון. אך בינתיים ישראל מנצלת אותו עד תום.

כל הנפט הערבי בעולם אינו שווה לאוצר-טבע בלתי-נראה זה.

לכאורה יש סתירה מהותית בין שתי הגי'רות. אם ראובן שולט בשימעון, אין שימעון יכול שלוט בראובן.

האומנם? המציאות האנושית אינה תרגיל של חשבון. היא מסוכנת. והיחסים בין עמים ומדינות, המורכבים מאנשים רבים, על אחת כמה וכמה. בחייו של זוג נשוי, מי שולט במי? יש וברור כי הבעל שולט באשה, ויש וברור ההיפך. אך יש הרבה זוגות שבהם המצב מורכב לאין-שיעור יותר, ושבו ניתן לומר כי כל אחד מנתיחה-הזוג "שולט" ברעהו.

כזהו המצב בין ארצות-הברית וישראל: מצב מורכב מאוד. ישראל שולטת בארצות-הברית, וארצות-הברית שולטת בישראל.

ישראל אינה המדינה ה-51 בארצות-הברית. אילו היתה כזאת, היתה השפעתה בודשינגטון הרבה יותר קטנה. ארצות-הברית אינה כפופה למישטר-יכושר ציוני, כפי שטוענות קבוצות-שוליים של הימין הנאצי האמריקאי.

יש מציאות של כפיפות הדדית ושלטון הדדי. היא מורכבת מאין כמוה — תופעה יחידה-במינה וחסרת תקדים בתולדות העמים והמדינות.

יש לתופעה זו סיבות רבות — רעיוניות וחומריות. מדיניות וצבאיות, תרבותיות ועל-כלית. אפשר היה למלא בהן הרבה ספרים כרכס. באחד הימים בוודאי יימצאו החוקרים שיעשו זאת.

כיום זהו מצב נתון. הוא נראה לרבים טובים משני הצדדים כדבר מובן מאליו. שמעתי סנאטורים אמריקאיים ועסקנים ישראלים מדברים על כך בחיוך ציוני. ראיתי איך זה פועל על יגיעת הקאפיטול ובמישריהם של אירגונים יהודיים.

אילו היה ניקולא מאקיאווולי חי כיום, היה כותב את ספריו מחדש.

מכאן חזרה למישלוחי הנשק מאילת לאי-ראן, שעליהם דיווחו כליהתיקשורת הביני-לאומיים.

ישראל פועלת בשליחות האמריקאים, ועל פי דרישתם. בוודאי.

אבל ארצות-הברית גם נתנה את הסכמתה לעיסקה המשרתת אינטרסים ישראליים (לפי תפיסת ממשלתנו עתירת-החוכמה), ולפי דרישת ישראל. בוודאי.

אז מי מכשעו כשעו?

ואילו ישראל אינה מאיימת על אמריקה, אין לה שום אמצעי-לחץ חיצוני עליה. והיא בסך-הכל מדינה קטנה מאוד שיש לה השפעה אדירה על מדינה כבירה, חובקת-עולם.

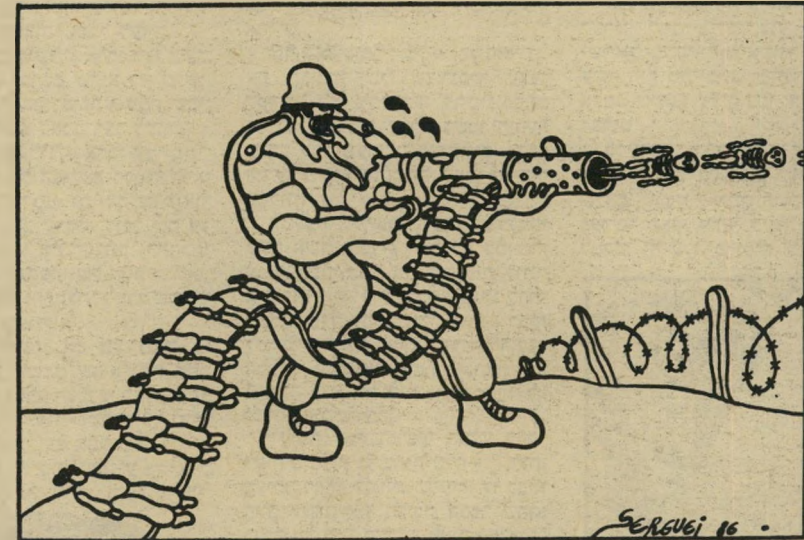
איך זה פועל?

ה פועל כך:

יש בארצות-הברית כמה מיליוני יהודים, המי אורגנים היטב.

תודות לכישוריהם, יש ליהודים אלה שליטה מכרעת בתחומים מסויימים של החברה האמריקאית: בליהתיקשורת, הקולנוע, ענפים מסויימים במשק.

כל היהודים האמארגנים מסורים לישראל בלב וכנפש. יש לכך סיבות רבות: הסולידריות היהודית המסורתית, גאוה בישראל, ריגשי-אשמה בעיקבות השואה, ועוד.



האירגונים היהודיים כפופים לחלוטין ליש-ראל. שום עסקן יהודי לא יחוייך בעמדת-מפתח באירגונו אם שליחי ישראל לא ירצו בכך.

למעשה ממנה ישראל בעקפים את כל בעלי המישרות בכל אירגון יהודי. והוי ריקטטורה אמיתית, יחידה במינה. שום אופוזיציה אמיתית לא תיתכן, אלא בשוליה-השוליים.

כתוצאה מכך יכולה ישראל להפעיל את כל ההשפעה של יהודי ארצות-הברית באגרוף קמוץ.

השפעה זו מנוצלת בתחומים רב. באמצעות "תרומות" ועזרה אחרת, יכולה ישראל להביא לבחירתו או לאי-בחירתו של כל סנאטור וחבר-בית-הנבחרים. הדבר הוכח בכמה מאנקי-מיבחן, וידידי-ישראל עצמם דאגו לפרסמם בהרחבה.

כיום יודע כל פוליטיקאי אמריקאי שאם ימתח ביקורת על ישראל, ולוא העדינה ביותר, הוא מבצע הארא-יקורי פוליטי.

לפני כמה ימים נערכו בארצות-הברית הכ" חירות הכלליות לבית-הנבחרים ולשליש מן המקומות בסנאט. הכתבים הישראליים דיווחו מחתרת-היום בהתלהבות, ופדה-אחד, שהקונגרס החדש יהיה עוד יותר פרו-ישראלי מאשר קודמו, אם זה אפשרי. כלומר: ישראל הצליחה להדחיק עוד כמה פוליטיקאים שתמיכתם בה לא היתה מחולטת, ולהכניס במקומם אנשים שלגביהם אין גם שמץ של ספק.

האיש בבית-הלגן אינו משועבד לישראל במידה כה ברורה. אך גם הוא וקוק ליהודים: אין הוא יכול לשלוט נגד רצון הקונגרס, וכראש-מיפלגה הוא מעוניין בבחירת אנשיו בכל מקום. בבחירות לנשיאות מהווים היהודים קבוצת-לחץ חזקה מאוד — לא רק כנוחרים, אלא גם כבעלי-ממון וכתולשים על כליהתיקשורת.

של ישראל ושל ארצות-הברית זהים בצורה מפליאה.

לכל אחת משתי הגי'רות יש חסידים נלהבים בארץ ובעולם, ובפיהם נימוקים סבירים ומשכנעים.

חסידיו גירסה א' אומרים: ישראל תלויה בארצות-הברית, אולי יותר מכל מדינה אחרת בעולם.

ארצות-הברית מספקת לנו את הכסף לקיומנו, מציידת את צבאנו, פורשת עלינו מיטריה פרו-ליטת וצבאית-גלובלית.

לא פעם אפשר לשמוע בעולם, גם מפי אנשים מתוהכמים, דברים בנוסח: "ישראל אינה יכולה להתקיים אף יום אחד בלי האמריקאים!" ישראל ומצריים מקבלות כיום יותר סיוע

מדבריהם של הנשיא רונלד רגן, שימעון פרס ויצחק רבין ודיווחי התיקשורת הביני-לאומית על מישלוחי-הנשק מישראל לאיראן, מצטיירת התמונה הבאה:

מזה שנים שולחת ישראל נשק למישטר-האי-מים של האיית-אללה רודאללה חומייני, כדי שיוכל להמשיך במילחמת-הזוועה בעיראק.

כל המישלוחים האלה נעשו בתיואום עם ארצות-הברית, בהסכמתה, ואולי גם על פי בקשתה.

לדבריו של הנשיא רגן, נועדו המישלוחים לשרת שתי מטרות אמריקאיות.

ראשית, הם נועדו לשחר את חומייני ואנשיו כדי שיצו על סוכניהם בלבנון, אנשי חיב-אללה (מיפלגת אללה), לשחרר את האמריקאים שהם חטפו. גם שימעון פרס התפאר בארצות-הברית שישיראל מילאה תפקיד חשוב בעיסקה מחדרה זו.

(העיסקה היא מוזרה, שהרי ברור לכל בר-דעת כי שיטה זו של "דם תמורת סחורה" תשיג את התוצאה ההפוכה. אם ניתן להשיג נשק תמורת בני-ערובה, יודיעו האיראנים לאנשיהם בלבנון לחטוף עוד ועוד אמריקאים.

כל בני-ערובה שישוחרר ייחטף בן-ערובה חדש, למען אותה המטרה הקדושה).

שנית, מישלוחי-הנשק נועדו, לפי רגן, לקיים את הקשרים עם ראשי הצבא האיראני, או חלק מהם.

הרמז השקוף: כאשר חומייני ימות, וייערך במהראן הקרב על הירושלה, ינסו ראשי הצבא לתפוס בעזרת הנשק הזה את השילטון.

שני ההסברים האלה לא התקבלו על דעת הציבור האמריקאי. לפי סיקורי דעת-הקהל, מת-נגדים רוב האמריקאים לקו זה.

גם כסנאט עוררו הדברים הרים שליליים ביותר. רגן מואשם בכך שעקף את חוקי ארצות-הברית, האוסרים את המישלוחים.

כלומר, אם נאמין לפירסומים הזרים, הרי שהוא המיל על ישראל לשלוח נשק אמריקאי לאיראן, כדי לעקוף את החוק בארצו. ישראל מוציאה את הערמוניים של רגן מן האש.

אני מניח שממשלת ישראל לא היתה יעושה זאת, אילו סברה כי הדבר נוגד את האינטרסים הישראליים.

משמע: ממשלת-ישראל עזרה לארצות-הברית בעניין האיראני (בהתאם לפירסומים הזרים) מפני שעזרה זו היתה כדאית, לדעתה, גם מבחינת האינטרסים הישראליים.

לא קשה לנחש את השיקולים שהביאו למס-קנה זו. בין השאר:

שליחת נשק למדינה המשוועת לו היא בוודאי עסק מכניס מאוד.

גם קברניטי ישראל נותנים את דעתם על המצב העשוי להיווצר באיראן אחרי שחומייני יחזיר את נישמתו לאללה הרחמן והרחום.

רבים אצלנו סבורים כי מילחמת איראן-עיראק היא מתנשמים לישראל. כל עוד היא נמשכת, אין הצבא העיראקי יכול להתפנות לחזיתות אחרות, כגון החזית המזרחית של ישראל.

כפי שאמר אותו הוגה-הדעות דגול, רפאל איתן, בשפה המתוהכמת האופ-יינית לו: "שיהרגו אחד את השני!"

אפשר על כן להניח כי לדעת המחליטנים בירושלים, בהתייחס לפירסומים הנ"ל, אין ישראל עושה במיקרה זה טובה לאמריקאים, אלא לעצמה.

גם הפעם נראה כאילו האינטרסים